

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (2015)

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ
καί πάσης Παλαιστίνης
παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας,
χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου
τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

*«Χριστός ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,
ἡ ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων, ὁ Πρωτότοκος
τῆς κτίσεως καί Δημιουργός πάντων τῶν γεγονότων
τὴν καθαρθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν.
Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις. Ὁ γάρ τῶν ὅλων Δεσπότης
τό κράτος σου κατέλυσε»,
(Α΄ Κάθισμα, Κυριακῆς
γ΄ ἤχου, Παρακλητικῆς)*

Λαμπροφοροῦσα σήμερον καί δοξολογοῦσα τόν Θεόν ἡ Ἐκκλησία, ἐορτάζει τήν
ἐνδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν. Ἐορτάζει τό γεγονός ὅτι ὁ Μονογενής Υἱός καί
Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ εἰς τήν γῆν
ἐπιδημήσας καί τούς ἀνθρώπους συναναστραφεῖς καί εὐεργετήσας, ὁ προσενεγκών
Ἐαυτόν θυσίαν διά τοῦ σταυροῦ τῷ Θεῷ καί Πατρί διά τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ταφεῖς
εἰς τό «καινόν» τοῦτο μνημεῖον, «ἐν ᾧ οὐδεὶς οὐδέποτε ἦν τεθειμένος», (Ἰω.
19,41), ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἀληθῶς, ὁ Χριστός ἀνέστη. Ὁ Ἄδης καί ὁ θάνατος οὐκ ἔσχον ἐξουσίαν ἐπ’ Αὐτοῦ.
Δεν ἠδυνήθησαν νά κρατήσουν Αὐτόν. Ὁ Ἄδης ἐνόμισε ὅτι ἐδέχθη ἄνθρωπον θνητόν,
ἵνα καταπίῃ αὐτόν καί συνήντησε Θεόν καί ἄνθρωπον, συνήντησε Θεάνθρωπον, τόν
Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί τόν Υἱόν τῆς Παρθένου. Ὁ Ἄδης ἠπατήθη καί ἐπικράνθη,
καθ’ ὅτι ὁ Θεός Πατήρ ἀνέστησε τόν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν Αὐτοῦ. Ὁ Θεάνθρωπος
Ἰησοῦς Χριστός ἔλυσε τὰ δεσμά τοῦ Ἄδου, ἀνέστη καί ἀνῆλθε ἐπὶ τῆς γῆς, φέρων
μεθ’ Ἐαυτοῦ τήν σαρκωθείσαν ἀνθρωπίνην φύσιν Αὐτοῦ, ἀνέστησε τόν Ἀδάμ
παγγενῆ.

Ἀναστάς ὁ Κύριος ἐσύλησε τὸν Ἄδην ἐκ τῶν νεκρῶν αὐτοῦ. Τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν Ἄδην εἶχε προκηρύξει κατ' οἰκονομίαν θεϊκὴν ὁ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής. Τοὺς δεσμίους τοῦ Ἄδου ἠλευθέρωσε ὁ Χριστός. Ἐκ τοῦ σκότους τῆς βασάνου καὶ τῆς ὀδύνης τοῦ Ἄδου, μετήλλαξε εἰς τὸ φῶς, τὴν χαράν καὶ τὴν τρυφὴν τοῦ Παραδείσου. Ἐδέχθη αὐτοὺς πρῶτους εἰς τὴν Βασιλείαν Του μετὰ τὸν ληστήν, τὸν ὁποῖον ἐποίησε αὐθημερόν πολίτην τοῦ Παραδείσου. Χριστός *«ἐπέστη τοῖς ἐν Ἄδῃ βοῶν αὐτοῖς, εἰσέλθετε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον»*.

Εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο ὡς καὶ εἰς ἄλλα τῆς Ἀγίας Γραφῆς ὁ Θεός ἐκάλεσε τοὺς Ἀγγέλους του ὡς συνεργούς. Ἄγγελος ἀπεκύλισε τὸν λίθον, διὰ τοῦ ὁποίου ἦτο ἐσφραγισμένος ὁ Τάφος. Ἄγγελος διεκήρυξε τὸ ἀνήκουστον τοῦτο μυστήριον εἰς τὰς Μυροφόρους γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὑπελάμβανον Αὐτόν ὡς νεκρόν. Καὶ *«ἦλθον ἵνα ἀλείψωσι Αὐτόν ἀρώμασι»*, (Μάρκ. 16,1). Πληροφορηθέντες καὶ προστρέξαντες καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ *«εἶδον κενόν τὸν τάφον καὶ τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς»* (Ἰω. 20,7). Ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ κενοῦ τάφου, παρὰ τὴν ἀγγελικὴν ὁπτασίαν καὶ τὴν ἀναστάσιμον ἀγγελίαν, λύπη, τρόμος, ἀπορία καὶ ἔκστασις κατέλαβε τὴν ψυχὴν αὐτῶν, *«οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφὴν, ὅτι δεῖ Αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι»*, (Ἰω. 20,10). Ἡ λύπη αὐτὴ εὐθύς μετετράπη εἰς χαράν, ὅτε ὁ *«Κύριος ὑπῆντησεν αὐτοὺς λέγων Χαίρετε»*, (Ματθ. 28,8) καὶ ὅτε *«τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἦλθεν καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν»*, (Ἰω. 20-19), ὅτε *«Λουκᾶ καὶ Κλεόπα συνεπορεύθη καὶ ἠυλόγησεν αὐτοῖς τὸν ἄρτον»*, (Λουκ. 24,30) καὶ ὅτε *«ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὅπτανόμενος αὐτοῖς»*, (Πράξ. 1,3).

Τελειῶν ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς Κύριος *«τό ἔργον ὃ δέδωκε Αὐτῷ ὁ Πατήρ, ἵνα ποιήσῃ»*, (Ἰω. 17,4) ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ τὴν προσληφθεῖσαν κατὰ τὴν Ἐνανθρώπησιν Αὐτοῦ ἀνθρωπίνην φύσιν ἡμῶν καὶ ἐκάθισεν αὐτὴν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ ἐθέωσε κατὰ χάριν.

Ἐκεῖθεν ἀπέστειλε εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ Πνεῦμα Αὐτοῦ τὸ Ἅγιον. Ἐν τῷ φωτὶ καὶ τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος τούτου, οὗτοι δώδεκα ὄντες, ἐκήρυξαν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὴν ἀλήθειαν Αὐτοῦ. Ἀπεβησαν τὰ ὄργανα δι' ὧν ὁ Χριστός ἵδρυσε τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον. Ἰδρυσε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἀπαρχὴν τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ὡς τὸ σῶμα Αὐτοῦ ἐπιτελεῖ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἔργον Αὐτοῦ τὸ σωτήριον. Διδάσκει, ἀγιάζει, θεραπεύει, παρηγορεῖ, πτωχοὺς διατρέφει, φυλακισμένους ἐλευθερώνει, ἀσθενεῖς θεραπεύει, εἰρηνοποιεῖ, ἀπαλύνει καὶ ἀνακουφίζει τὸν ἀνθρώπινον πόνον, νικᾷ τὸν κόσμον καὶ τὸν θάνατον. Ὡς ὁ Χριστός *«ἔδει παθεῖν καὶ διὰ τοῦ πάθους Αὐτοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν Αὐτοῦ»*, (Λουκ. 24,26), οὕτω καὶ ἡ Ἐκκλησία *«διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ»*, (Πράξ. 14, 22). Διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία καταδιωκομένη προσεύχεται ὑπὲρ τῶν διωκτῶν αὐτῆς, προκαλουμένη σιωπᾷ, συκοφαντουμένη ἀνέχεται, διὰ τοῦ λόγου αὐτῆς παιδεύει, διὰ τῶν μυστηρίων αὐτῆς ἀγιάζει καὶ ἐπιχέει ἔλαιον καὶ οἶνον εἰς τὰς πληγὰς τῶν ἀνθρώπων. Φροντίζει διὰ τὰ πνευματικὰ αὐτῶν χωρὶς νὰ παραμελιπῇ τὰ υλικά. Μεταδίδει τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἀλλὰ καὶ παρέχει τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον, εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους κατέστησε φτωχοὺς καὶ ἐνδεεῖς τὸ ἄδικον οἰκονομικόν σύστημα τοῦ αἰῶνος τούτου τοῦ ἀπατεῶνος.

Ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὸ σωτήριον τοῦτο ἔργον τοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐμφανείας Αὐτοῦ καὶ δὴ εἰς τὸν τόπον τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Τούτους τοὺς τόπους διαφυλάσσει ὡς μάρτυρας τῆς ἐπὶ γῆς

παρουσίας Αὐτοῦ . Ἐκ τῶν τόπων τούτων καί δὴ ἐκ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Ὑλβίου Τάφου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνέστη ὁ Κύριος, ἐπιδαψιλεύομεν τάς Πατριαρχικάς Ἡμῶν εὐχάς καί Πατριαρχικάς εὐλογίας εἰς πᾶν τό ποίμνιον Ἡμῶν εἰς Ἰσραήλ, Παλαιστινιακόν Κράτος, Ἰορδανίαν καί Κατάρ καί ἀναφωνοῦμεν τό «εὖ παρέστητε» εἰς ὑμᾶς, τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, τοὺς κυκλοῦντας τόν Πανάγιον Τάφον καί συνεορτάζοντας μεθ' ἡμῶν ταύτην τήν σωτήριον νύκτα καί φωταυγῇ καί δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, ὑγιείας, προκοπῆς, προόδου, εὐημερίας ὑμῶν καί σωτηρίας, ἀναφωνοῦντες τόν χαρμόσυνον χαιρετισμόν «Χριστός Ἀνέστη»!

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ **ΠΑΣΧΑ 2015,**

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων